

mune, som er i umiddelbar Forbindelse med Købstaden, og derfor har vi søgt at faa en anden Formulering, hvorved man kommer disse bymæssigt bebyggede Dele til Hjælp og samtidig ogsaa kommer de bymæssigt bebyggede Dele i selve Landkommunen, de smaa Landsbyer, i noget højere Grad til Hjælp, end Tilfældet er nu. Vi har derfor foreslaaet en Formulering, som gaar ud paa, at der for det første skal kunne ydes efter Skala 2 til de med en Købstad sammenbyggede Dele af en Landkommune, men endvidere skal der ogsaa kunne ydes, naar der i den bymæssigt bebyggede Del findes 1 000 Indbyggere. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 og ligeledes Ændringsforslag Nr. 4, der samtidig indfører en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren i Tvivlstilfælde afgør, om en Landkommune har en bymæssig Bebyggelse af den omhandlede Art. Dette er sat ind for at faa ensartede Afgørelser.

De i § 2 foreslaaede Takster kan tiltrædes af Flertallet som Maksimaltakster, men dels af Hensyn til at skabe mere Lighed i Kaarene, dels ogsaa af økonomiske Grunde foreslaar Flertallet at indføre en Graduering af Taksterne ved en Ændring af Fradragsreglerne i Lovens § 6. Disse Fradragsregler er som bekendt i Øjeblikket saaledes, at Halvdelen af den faste Rente plus 100 Kr. er fradragsfri; derefter fradrages 50 pCt. af de følgende 300 Kr., 75 pCt. af de næste 600 og 100 pCt. af Resten. Med Fradragsreglerne, som de nu findes i Loven, naar man op paa en Indtægt for et 65-aarigt Ægtepar i København af 1 828 Kr. og for et 68-aarigt Ægtepar 2 236 Kr.; først derefter falder Renten bort. I Provinserne kommer man op til en Indtægt af 1 539 Kr. for et 65-aarigt Ægtepar og 1 871 for et 68-aarigt og paa Landet til en Indtægt af henholdsvis 1 233 og 1 505. Det vil sige, at et saadant Ægtepar, 68 Aar gamle, kan have en Formue af henholdsvis ca. 28 000 i København, 23 000 i Provinsbyerne og 19 000 Kr. paa Landet og endda være berettiget til at faa en mindre Rente. Jeg har før omtalt dette Forhold. Rent personligt har jeg i og for sig ikke noget imod, at man kunde give alle Mennesker Aldersrente for derved at opnaa at give Renten dens rette Karakter: En Rente, som Befolkningen fik, naar den naaede en vis Alder. Men jeg har ogsaa tidligere stadig hævdet, at for at kunne gøre det skal Samfundet have Raad dertil, og saa længe man mener, at de daarligst stillede er daarligt behandlet — og det er jo i og for sig det, man mener fra saa godt som alle

Sider —, saa længe man stadig maa skyde sig ind under, at Samfundet ikke har Raad til det, vil der være Anledning til at tage fra dem, der har mest, og give til dem, der har det daarligst. Det er dette, Flertallet søger at naa ved at ændre Fradragsreglerne i § 6 ved Ændringsforslagene Nr. 5 og 7 til § 4 i det foreliggende Lovforslag, der indfører en fast Fradragskala, saaledes at man bevarer et fradragsfrit Beløb for Ægtepar i København af 299 Kr., i Købstæderne og paa Landet 199 og for enlige Personer saavel i København og Købstæderne som paa Landet af 99 Kr. Derefter fradrages for Ægtepar i København 50 Kr. for hver 100 Kr. op til en Indtægt af 599 Kr. og 75 Kr. for hver 100 Kr. herover op til 1 199 Kr. Derefter falder Renten med 100 Kr., indtil den ophører med en Indtægt paa 1 600 Kr. for 65-aarige Ægtepar og 1 900 Kr. for 68-aarige, eller for de første ved godt 200 Kr. lavere Indtægt end nu og for de sidste ved godt 300 Kr. lavere Indtægt end nu. Det vil altsaa sige, at man har kappet den øverste Ende, 2—3 Sæts, af for derved at kunne give de daarligst stillede noget mere. For Provinsbyerne standser Retten til at faa Rente for 65-aarige ved 1 400 Kr. og for 68-aarige ved 1 600 Kr. — nu gaar man op til 1 500 og ca. 1 900. For Landet standser Retten ved 1 100 og 1 400 Kr., medens man nu gaar op til 1 200 og 1 500 Kr. Ogsaa for de enligt stillede betyder Skalaen, at man kapper den øverste Ende af. Nu falder laveste Understøttelse for 65-aarige ved 1 150, 965 og 768 Kr., henholdsvis for Hovedstaden, Provinsen og Landet. Efter Flertallets Forslag vil Grænserne blive 999, 899 og 799.

Naar vi gaar over til denne Graduering, er det for at skabe mere Retfærdighed. Man kan naturligvis for saa vidt bedre gøre det, som det i Virkeligheden viser sig, at det i alt Fald i Provinsbyerne og København er et meget ringe Tal, der har baade Aldersrente og en nogenlunde ordentlig Indtægt. I al Almindelighed er det saaledes disse Steder, at man simpelt hen ikke kan skabe sig den mindre Indtægt. Naar man er nødt til at holde op med at arbejde, glider man over paa Aldersrentens fulde Beløb, fordi det paa disse Steder er umuligt at skabe sig den mindre Indtægt. Paa Landet er Forholdet noget anderledes. Der findes herhjemme 103 000 Ald. rsrentenydere, og heraf har 40 000 Indtægter under 100 Kr. Da vi imidlertid nu gaar noget højere op, til 299 Kr. for Hovedstaden og 199 for Provinsbyerne, med det fradragsfrie Beløb, tror jeg, man kan regne med, at noget over